

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2011. február 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. június 9. napján kihirdetett B.77/2008/232. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A börtönbüntetés tartamát 3 (három) évre mérsékeli.

A kiszabott szabadságvesztés fele része végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztésére és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Az első fokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 510.296 (ötszáztízezer-kettőszázkilencvenhat) Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.750 (háromezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a B.77/2008/232.szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166.§ /1/ bekezdésébe ütköző emberölés bűntette kísérletében és a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségében. Ezért halmazati büntetésül 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés fele részének végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. a szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, kimondta, hogy a vádlott a végrehajtandó részből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést akként tartotta fenn, hogy az ítélőtábla a börtönbüntetés fele része felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze és a bűnügyi költség összegét helyesbítse.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent védő elsődlegesen fenntartotta az első fokú eljárásban a védőtársa által felmentésre bejelentett fellebbezést, ugyanakkor másodlagosan az első fokú ítélet helybenhagyására is indítványt tett.

A vádlott az utolsó szó jogán felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta, az első fokú bíróság eljárását és bizonyíték értékelését támadta annyiban, hogy a mellette szóló bizonyítékokat az első fokú bíróság nem vizsgálta kellő alaposággal, ellenkező esetben ugyanis az ellene felhozott súlyosabb bűncselekmény vádja alóli felmentés lett volna indokolt.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárási hibát nem vétett.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható, hogy a vádlott a vádirati tényállásban leírt cselekményt elkövette, az ítéleti tényállás a rendelkezésre álló és megfelelően értékelt bizonyítékon alapszik. A tényállás 5. oldal 3. bekezdéséből az „ölésre irányuló egyenes szándékkal” szövegrészt mellőzni kell. Az elkövető szándékára vonatkozó megállapítás nem a tényállás, hanem a minősítés részét képező elem.

Az okszerű, logikus bizonyíték értékelés eredményeként megállapított tényállás a másodfokú eljárásban nem támadható alappal, ezért a vádlott felmentésére az emberölés büntette kísérletében nem kerülhetett sor.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is, az alábbi indokolás mellett: A megyei bíróság jogi indokolásában a vádlott cselekményének minősítését illetően a védelmi indítvánnyal szemben úgy foglalt állást helyesen, hogy az az adott körülmények mellett életveszélyt okozó testi sértés kísérlete helyett emberölés büntettként értékelhető. Ezen belül azonban az ítélet indokolást nem tartalmaz arra nézve, hogy az egyenes szándékra milyen konkrét körülményekből következtetett. Egyet értve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, az ítélőtábla maga is a baltaütések erejéből kiindulva, a vádlottnak a bántalmazást követő magatartását is figyelembe véve úgy találta, hogy ez esetben az ölésre irányuló egyenes szándékra nem vonható egyértelmű következtetés. A vádlottat a közbelépő **tanú 2** csak szóval próbálta rábírní cselekménye abbahagyására, fizikailag nem fejtett ki olyan tevékenységet, amely vádlottat ténylegesen akadályozhatta volna abban, hogy a sértett részéről kitéréssel és kézfelemeléssel kétszeresen is kivédett támadás ellenére újabb, immár a kis- közepes, illetve közepes erejű ütést meghaladó erejű csapást mérjen a sértetre, ezáltal olyan sérülést okozva, amely a tárgyi oldalt tekintve egyértelműen csak a sértett halálához

vezethet. Ekként az ítélet tábla a vádlott vonatkozásában a szándékosság enyhébb formáját, az eshetőleges szándékot állapította meg.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nem vette számba teljes körűen, és nem értékelte azokat súlyuk szerint megfelelően. A 65 éves vádlott több, az életvitelét jelentősen megnehezítő megbetegedésben szenved. Elmebeli állapota következtében belátási képessége közepes súlyos fokban korlátozott volt. Mindez nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő. A megyei bíróság indokolásával szemben rá kell mutatni arra is, hogy a befejezett kísérlet a vádlott terhére külön súlyosító körülményként nem róható, ellenben enyhítő a cselekmény kísérleti szakban maradása. Mindezek alapján az ítélet tábla úgy látta, hogy a Btk. 24.§ /2/ bekezdésének alkalmazása indokolt.

Ekként a Be. 372.§ - a alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlott büntetését három évre mérsékelte azzal, hogy a szabadságvesztés fele részének felfüggesztésére és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezéseket ezzel együtt mellőzte. A megyei bíróság határozatában nem jelölte meg, de kitűnik, hogy nem az elkövetés idején hatályban volt, hanem az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta, hisz ez adott lehetőséget az un. fele részes felfüggesztés alkalmazására. A kóros elmeállapot esetén irányadó törvényi rendelkezéseket az időközben bekövetkezett törvénymódosítások nem érintették, így az ítélet tábla a főszabályként előírt elkövetéskor hatályos jogszabályokat vette alapul. A tényállásban rögzített esetekben az ítélet tábla megítélése szerint elsősorban a Btk. 24-ában biztosított lehetőséggel kell élnie a bíróságnak.

Amint a fellebbviteli főügyészség is utalt rá, a bűnügyi költség számolásánál a megyei bíróság hibát vétett, ezért az erre vonatkozó rendelkezést is korrigálni kellett másodfokon a rendelkező résznek megfelelően, hiszen az első fokú bíróság az utolsó tárgyalási napon megállapított védői költséget a díjjegyzékben plusz 10.000 Ft összeggel rögzítette.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, azért az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét ebben a körben a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 338.§ /1/ bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2011. február 3. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk..
a tanács tagja, előadó

Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. június 9. napján kihirdetett B.77/2008/232. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2011. február 3. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: